

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيَاً

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

... مَنْ حَافِظَ عَلَيْهَا كَانَتْ لَهُ نُورًا، وَيُرْهَانَا، وَنَجَاةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ...

NAMAZI ZAYİ ETMEK

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerimiz!

Yüce Rabbimiz, Meryem Suresi'nde Hz. İdris, Nûh, İbrahim, İsmail, İshak, Yakup, Musa, Harun, Zekeriyya, Yahya ve İsa Peygamberlerin tevhid mücadelesini bir bir zikreder. Ardından bu peygamberlerden sonra gelen topluluğun, içine düştüğü kötülüğü hutbemin başında okuduğum âyet-i kerimede şöyle haber verir: “O peygamberlerden sonra bir nesil geldi. Ve onlar, namazı kaybettiler. Namazı zayı ettiler ve kötü arzularına uydular. Heva ve heveslerine tabi oldular. Onlar bu tutumlarından ötürü elim bir azaba çarptırılacaklardır.”¹

Aziz Müminler!

Bu âyete göre bir müminin yeryüzündeki en büyük kayıplarından biri namazı kaybetmektir; namazı zayı etmektir. Zira namaz, Rabbimize teslimiyet ve kulluğumuzun en özel ve en güzel tezahürlerinden biridir. Namaz, huzura varmaktır. Huzura durmaktır. Huzuru bulmaktır. Mümin için özlemle beklenen bir vuslattır namaz. Günde beş defa Rabbimizle buluşmaktır. Bu buluşmanın başlangıcında Allah'ın büyüklüğünün tasdiki olan “Allahu Ekber” ifadesi, yani iftitah tekberi vardır. Ellerin kulak hizasına götürülmesi, Allah'ın rızasına mâni olan, dünyaya ait ne varsa arkaya atıldığının ifadesidir. Kıyam, sadece Allah'a yönelişin ve istikamet üzere duruşun simgesidir. Kıraat, kendi âyetleriyle Rabbimize gönülden niyazımızdır. Rükû ve secde, Allah'a kulluğun zirvesine çıkmaktır. Selam, hem kendimiz hem de omuz omuza, gönül gönüle verdiğimiz kardeşlerimiz için esenlik ve huzur dilemektir.

Kıymetli Kardeşlerimiz!

Kerim Kitabımızda namazın sevdalısı olan müminler ne kadar övgüye layık görülmeğe namazı kaybedenler, namazı zayı edenler de o kadar yerilmektedir. Namazlarının hakkını verip yücelenler ne kadar rahmetle müjdelene mekteyse, kendini bu büyük nimetten mahrum bırakanlar da o kadar uyarılmaktadır. Namazlarıyla övgü, müjde ve rahmete mazhar olanlar, **الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ** yani namazın müdavimi müminlerdir. **الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ** yani namazın ruhuna, özüne, mesajlarına riayet edenlerdir. Namazlarını Allah'ın bir lütfü görenlerdir. Namazı miraç bilenlerdir. “Namaz, kendisini kılmaya devam eden kimse için kıyamet gününde nur, delil ve kurtuluş berati olur.”² hadisinin şuuruna erenlerdir.

Kardeşlerimiz!

Kur'an-ı Kerim'de bir de namaz kıldığı halde tenkit edilenler vardır. Onlar, **الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ** **الَّذِينَ هُمْ يَزَاوُنُ** yani namazlarında gevşeklik gösterenlerdir. Namazlarının, kendilerini kötülükten alıkoymadığı kimselerdir. Namazlarını şuurla, samimiyetle kılmayanlardır. Namazlarına riya ve gösteriş karıştıranlardır.

وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ Yani huşu içerisinde kılmadıkları için namazın kendilerine zor geldiği kişilerdir. Namazın bir külfet değil, bir nimet olduğu bilincinden yoksun olanlardır.

Kardeşlerimiz!

Yüce Kitabımız, namazın güzelliklerinden kendisini yoksun bırakanları haber verirken münafıklar ve inkarcılardan söz etmektedir. Onlar, **فَلَا صِدْقَ وَلَا صَلَاةَ** Yani namazdan yüz çevirenlerdir. **وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُتَالَى** namaz kılmakta tembellik edenlerdir. Hatta onlar, namazı istismar etmekten çekinmeyenlerdir.

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا Yani namaza davet edildiklerinde onunla alay edenlerdir. Dinin sembollerini hafife alanlardır.

Kardeşlerimiz!

Biz namazı muhafaza ettiğimiz sürece namaz da bizi muhafaza eder. Biz namazı koruduğumuz sürece namaz da bizi korur. Namaz, bizlerden asla cömertliğini esirgemez. Yeter ki bizler kendimizi namazdan esirgemeyelim. Namaz, bizleri yüceltmekten asla geri durmaz. Yeter ki bizler namazımızı samimiyetimizle yüceltelim. Namaz bizlerden asla uzaklaşmaz, bizleri Rabbimize yakınlıktan mahrum bırakmaz. Yeter ki bizler namazdan uzak durmayalım. Bütün bunlara rağmen bugün bizler, hayatın akışına kendimizi öylesine kaptırıyoruz ki; namazlarımızı ya vaktinde eda edemiyoruz ya da terk ediyoruz. Oysa Peygamberimiz (s.a.s), namazın en faziletlisinin vaktinde kılınan namaz olduğunu belirtiyordu. Güzide müezzine “**Kalk Ya Bilal! Bizi namazla ferahlat!**”³ buyurarak hayatın yoğunluğunu namazla hafifletiyordu. Yorgunluğunu namazla gideriyordu. Namazla huzur buluyordu.

Kardeşlerimiz!

Öyleyse geliniz. Hep birlikte kendimize şu soruları soralım: Biz namazlarımıza, namazlarımız da bize sahip çıkıyor mu? Geciktirdiğimiz, geçiştirdiğimiz namazlarımızın nedameti, yüreğimizi sızlatıyor mu? Namazlarımız, bizi Rabbimize bağlayan vuslat ve muhabbet köprüsü mü? Niyetimiz, bizi Rabbimiz ve insanlar nezdinde yücelten ahlakımızın vazgeçilmez bir misakı mı? Kötülüklerle karşı bizleri koruyan bir kalkan mı namazlarımız?

Kardeşlerimiz!

Yüce Rabbimiz, bizleri namazlarıyla yücelenlerden eylesin. Bizleri namazlarıyla arınan, rızasına ulaşan, ebedi nimetlerine kavuşanlardan kılsın.

¹ Meryem 19/59.

² İbn Hanbel, II, 169.

³ Ebü Davud, Edeb, 78.